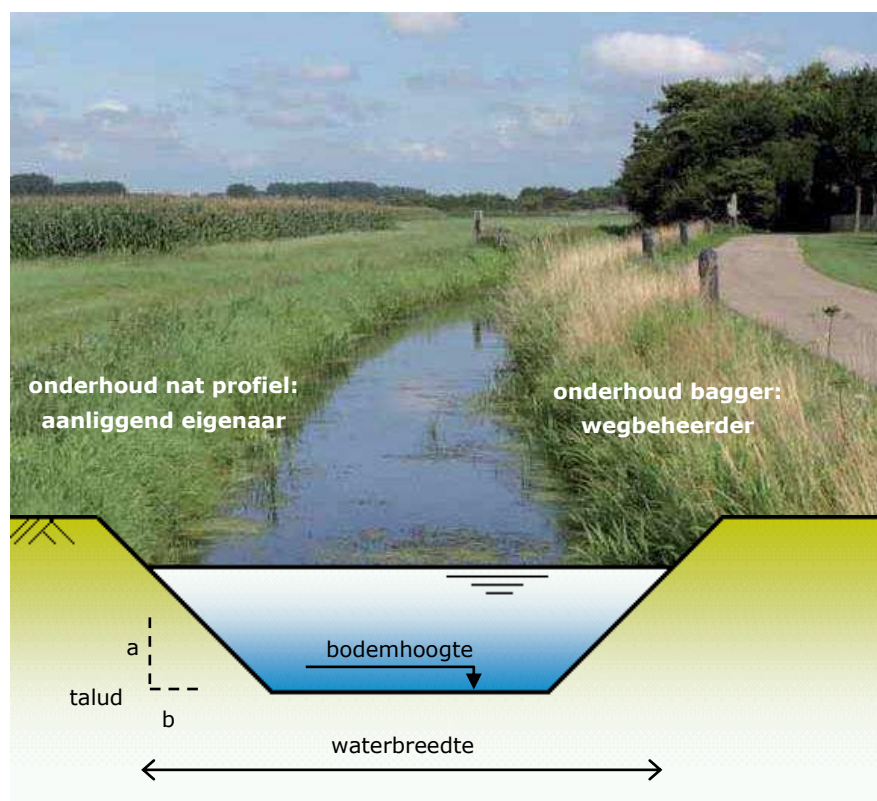

hoogheemraadschap
Hollands
Noorderkwartier

Legger wateren

Beschrijvend deel inclusief toelichting

Auteur
Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier

Registratienummer
15.6535

Datum
Mei 2015

Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
2	Wettelijk kader en beleidskader	4
2.1	Watertaak	4
2.2	Beleidskader	4
2.3	Wet en regelgeving	5
2.4	Context	6
3	Legger Wateren hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier	8
3.1	Zonerings (ligging)	8
3.2	Categorisering	10
3.3	Onderhoudsplicht	12
3.4	Vorm, afmeting en constructie	18
3.5	Leggerstatus	21
3.6	Beheer	21
4	Herzieningen	25
4.1	Watervergunningen en projectplannen	25
4.2	Watergebiedsplannen	25
4.3	Overname stedelijk water	26
4.4	Opmerkingen vanuit het schouwproces	26
4.5	Bepaling leggerafmetingen bij ontwerp, herberekening en toetsing	26
	Bijlage 1: Standaard leggerafmetingen	30
	Bijlage 2: Hellend gebied – aandachtsgebied bij berekenen profielen	32
	Bijlage 3: Schouwschema	33
	Bijlage 4: Stroomschema indeling wateren in categorie en onderhoudsplicht.	34

1 Inleiding

Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) zorgt voor voldoende en schoon water in de sloten en meren van Noord-Holland ten noorden van het Noordzeekanaal. Om dat doel te bereiken stelt het hoogheemraadschap eisen aan het onderhoud van de wateren. Het is van belang dat de wateren blijven bestaan, de juiste afmetingen hebben en worden onderhouden.

De legger is onlosmakelijk verbonden met de Keur Hoogheemraadschap Holland Noorderkwartier (hierna: keur) en algemene regels bij de keur. In de keur staat wat er wel en niet mag en wat moet. In de legger staat waar de keur van toepassing is. De legger bestaat uit een beschrijvend deel inclusief toelichting (dit document) en een geografisch informatiesysteem (GIS). In het GIS op www.hhnk.nl bij 'Legger Wateren' of het beschrijvend deel van de legger is voor elk oppervlaktewaterlichaam, bergingsgebied en kunstwerk omschreven op welke afmetingen deze moeten worden onderhouden en wie daarvoor verantwoordelijk is.

In de legger is gedetailleerd vastgelegd wie wat in hoeverre moet onderhouden. Dit voorkomt dat meningsverschillen ontstaan. Als dat toch gebeurt, is de legger een bewijsmiddel dat een rol kan spelen bij juridische uitspraken. De provinciale Waterverordening Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier schrijft voor dat voorafgaand aan vaststelling van de legger een inspraakprocedure wordt doorlopen. Belanghebbenden krijgen zo de gelegenheid om te controleren of alle gegevens goed zijn opgenomen in de legger. Zo nodig kunnen zij zienswijzen (bezwaren) indienen.

In de toelichting is beschreven wat de functie van de legger is, hoe de legger is opgebouwd en welke afwegingen en keuzes zijn gemaakt bij het opstellen van de legger:

Leeswijzer:

- Hoofdstuk 2 In dit hoofdstuk is het wettelijk kader en het beleidskader beschreven dat de basis vormt voor de Legger Wateren. Vanuit die kaderstelling wordt de visie aangegeven op de Legger Wateren.
- Hoofdstuk 3 "Legger Wateren Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier" geeft aan op welke wijze de legger is opgebouwd. Hoofdstuk 3 beschrijft tevens op welke wijze de legger ondersteuning biedt, en richting geeft aan een aantal belangrijke beheertaken van het hoogheemraadschap.
- Hoofdstuk 4 In dit hoofdstuk zijn de processen beschreven voor toekomstige herzieningen van de legger en mutaties van de leggergegevens. Hoofdstuk 4 bevat verder de uitgangspunten die worden gehanteerd bij de leggerberekeningen en bij gebiedsgewijze herziening van de Legger Wateren.
- Bijlagen In de bijlagen is een tabel opgenomen met standaard leggerafmetingen die bij vergunningverlening, projectplannen en gebiedsgewijze herziening van de Legger Wateren worden gehanteerd (bijlage 1). Tevens is een kaart opgenomen met hellende gebieden (bijlage 2) het schouwschema dat op grond van de keur is vastgesteld door het dagelijks bestuur (bijlage 3) en een stroomschema voor de principe indeling van wateren qua categorie en onderhoudsplicht (bijlage 4).

2 Wettelijk kader en beleidskader

2.1 Watertaak

Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier is de waterbeheerder voor Noord-Holland ten noorden van het Noordzeekanaal. HHNK heeft de volgende drie kerntaken: De zorg voor veiligheid tegen overstroming, bescherming tegen wateroverlast en voldoende schoon water. Om wateroverlast te voorkomen, beheert het hoogheemraadschap onder andere het waterpeil in de sloten van Noord-Holland ten noorden van het Noordzeekanaal. Voor een goede aan- en afvoer en het voldoende kunnen bergen van water is het erg belangrijk dat de wateren de juiste afmetingen hebben en onderhouden worden. Dit onderhoud doen we zelf, of we zien toe dat andere zogenoemde onderhoudsplichtigen hun verantwoordelijkheid nakomen. Om een indruk te geven: het gaat om ongeveer 20.000 kilometer water. Dat is de halve omtrek van de aarde.

2.2 Beleidskader

Visie op de Legger Wateren

Het hoogheemraadschap streeft naar een integrale Legger Wateren. Zowel gericht op het ondersteunen van de waterkwantiteitsdoelen als op het ondersteunen van de doelstellingen op het gebied van de waterkwaliteit, KRW, Natura 2000, ecologie en verdere neven doelstellingen. Door middel van een categorie indeling geeft de Legger Wateren het belang van een oppervlaktewaterlichaam in de waterhuishouding aan. Het hoogheemraadschap rekent daarbij het regulier onderhoud van die oppervlaktewaterlichamen tot zijn, taak die het belangrijkste zijn voor de aan- en afvoer van het water. Bij de overige oppervlaktewaterlichamen ziet het hoogheemraadschap erop toe dat het onderhoud de waterkwantiteits-, waterkwaliteits- en vastgelegde neven doelen maximaal ondersteunt.

Functie van de legger

De functie van de legger is om derden en het hoogheemraadschap in zage te geven in de taken van het hoogheemraadschap ten aanzien van beheer en onderhoud van de in de legger opgenomen waterstaatswerken. Dat betekent dat het gaat om de beheertaken en onderhoudsplichten van het waterschap en om de onderhoudsplichten van derden waarop het hoogheemraadschap toezicht uitoefent. De legger stelt de criteria van het watersysteem vast voor de afvoer, aanvoer en berging van water alsmede de waterkwaliteit. Daarbij geeft de legger ook aan tot waar het regime van de keur van toepassing is. De keur stelt regels over waterstaatswerken, beschermingszones en profielen van vrije ruimte. De legger is hierdoor van belang voor de reikwijdte van de gebods- en beheer bepalingen van de keur.

Samenvattend geldt een aantal algemene uitgangspunten voor de legger. Per punt is aangegeven in welke paragraaf het uitgangspunt nader is uitgewerkt.

- Het hoogheemraadschap heeft het publiekrechtelijk beheer over het totale watersysteem: zoals toezicht, vergunningverlening en handhaving (2.1).
- De legger heeft als doelstelling de verdeling van het onderhoud van het watersysteem op een verantwoorde wijze toe te wijzen aan de verschillende partijen (3.2), waarbij van het volgende is uitgegaan.

- Het hoogheemraadschap voert in het landelijke en stedelijke gebied het onderhoud uit aan wateren met een belangrijke publieke functie; het zogenoemde primaire stelsel van wateren en wateren die door hun aard een publieke functie hebben.
- De aanliggende eigenaren zijn verantwoordelijk voor het onderhoud van het stelsel van wateren met een voornamelijk privaat belang, zoals micro-ontwatering, erfafscheiding of wateren gelegen in aaneengesloten eigendom;
- De aanliggende eigenaren zijn alleen verantwoordelijk voor het onderhoud van de eerste drie meter van het natte profiel van wateren met een beperkte publieke functie, omdat het toewijzen van het onderhoud boven de drie meter maatschappelijk te belastend is voor de aanliggende eigenaren.
- Kunstwerken in of boven het water, zoals dammen, duikers, bruggen en steigers bemoeilijken het onderhoud van het watersysteem.
- In de Legger Wateren wordt het volgende vastgelegd (□3.4 en □3.6):
 - Criteria (maten) van het watersysteem voor water aanvoer, afvoer en berging;
 - Criteria voor een goede waterkwaliteit;
 - de afspraken die gemaakt zijn met derden (gemeenten en anderen).

2.3 Wet en regelgeving

Het hoogheemraadschap is op grond van de volgende wetten en regelgeving verplicht tot het opstellen van een legger:

1. Waterwet, artikel 5.1, eerste lid;
2. Waterschapswet, artikel 78, tweede lid;
3. De (provinciale) Waterverordening Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, artikel 4.1 eerste en tweede lid, geeft aan welke gegevens in ieder geval in de legger moeten worden opgenomen.

Kader: Wetten en regelgeving

Waterwet

De beheerder draagt zorg voor de vaststelling van een legger, waarin is omschreven waaraan waterstaatswerken naar ligging, vorm, afmeting en constructie moeten voldoen. Van de legger maakt deel uit een overzichtskaart, waarop de ligging van waterstaatswerken en daaraan grenzende beschermingszones staat aangegeven.

Waterschapswet

Het algemeen bestuur stelt de legger vast waarin onderhoudsplichtigen en onderhoudsverplichtingen worden aangewezen.

Waterverordening Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier

De legger (Waterwet) bevat in ieder geval de gemiddelde dwarsprofielen van de oppervlaktewaterlichamen en een omschrijving van de ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die deel uitmaken van oppervlaktewaterlichamen en bergingsgebieden. Voor oppervlaktewateren, die niet overwegend van belang zijn voor aan- en afvoer van water en waterberging, geldt een vrijstelling voor het vaststellen van de vorm, afmeting en constructie.

Een waterstaatswerk is een oppervlaktewaterlichaam, een bergingsgebied, een waterkering of een ondersteunend kunstwerk. In de Legger Wateren worden alleen opgenomen: oppervlaktewaterlichamen, bergingsgebieden en bijbehorende ondersteunende kunstwerken en de

bijzondere constructies die daarvan deel uitmaken. De waterkeringen zijn en worden in aparte leggers opgenomen.

De Legger Wateren bestaat uit een overzichtskaart waarop de ligging van de oppervlaktewaterlichamen, bergingsgebieden, ondersteunende kunstwerken, bijzonder constructies en beschermingszones zijn aangegeven. Deze kaart is opgeslagen in het Geografisch Informatie Systeem (GIS).

Voor bepaalde categorieën van waterstaatswerken heeft de provincie Noord-Holland vrijstelling verleend van een deel van de leggerverplichting. Alleen voor de zogenoemde primaire wateren is het hoogheemraadschap verplicht naast de ligging informatie op te nemen over de vorm, afmeting en constructie. Deze informatie is opgenomen in het GIS.

Om de in de Waterschapswet beschreven onderhoudsverplichting te kunnen opnemen, legt het hoogheemraadschap vast wie 'wat' moet onderhouden. Het 'wat' wordt beschreven als (een gedeelte van) een te onderhouden afmeting voor doelen als wateraanvoer, waterafvoer, waterberging. Daarnaast kunnen afmetingen worden aangegeven in de legger die verband houden met ecologische doelen, waterkwaliteitsdoelen, recreatieve belangen en vaarbelangen. De onderhoudsplicht en de afmetingen zijn tevens opgenomen in het GIS.

2.4 Context

2.4.1 Waterwet, Keur, algemene regels en beleidsregels

De keur bevat regels met betrekking tot het watersysteem (inclusief grondwater en de waterbodem) en alles wat daarbij hoort, zoals bijvoorbeeld kunstwerken en waterkeringen. De regels in de keur zijn onder te verdelen in twee categorieën: gebodsbepalingen en verbodsbepalingen.

Met de geboden ('u moet') worden derden verplicht het aan hen toegewezen onderhoud aan waterstaatswerken uit te voeren. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het onderhouden van walkanten en het schoonhouden van wateren. In de Waterwet staan enkele gedoogplichten beschreven. Eigenaren en gebruikers van een stuk land met of in de buurt van een waterstaatswerk dienen onze medewerkers en machines op hun percelen toe te laten voor het verrichten van onderhoudswerkzaamheden. Eigenaren en gebruikers van land dat als bergingsgebied is aangewezen, zijn verplicht om tijdelijke waterberging op dat land toe te staan.

De verboden ('u mag niet') zijn er om te voorkomen dat wijzigingen worden aangebracht in waterstaatswerken, waardoor ze niet (goed) meer functioneren. Zo is het bijvoorbeeld verboden om zonder toestemming (watervergunning) van het hoogheemraadschap het water te dempen. Het hoogheemraadschap heeft voor een aantal gevallen de vergunningplicht vervangen door algemene regels bij de keur. In de beleidsregels staat beschreven op welke manier het hoogheemraadschap de vergunningaanvraag beoordeelt.

2.4.2 Kadernotitie legger 2008

De Kadernotitie legger is vastgesteld omdat na de vaststelling van de Waterwet de legger een meer integrale benadering van het watersysteem zou moeten krijgen. Dit betekent dat de legger zowel kwaliteits- en kwantiteitsinformatie moet verstrekken.

2.4.3 Kaderrichtlijn water en natuurwetgeving

De Kaderrichtlijn Water (KRW) is gericht op de verbetering van de kwaliteit van het water. De KRW heeft als resultaatsverplichting dat het watersysteem in 2015 van voldoende ecologische kwaliteit moet zijn. Maatregelen hiervoor zijn o.a. de aanleg van natuurvriendelijke oevers. Ook veranderen we ons onderhoud: daar waar ruimte is, laten we meer begroeiing langs het water staan. Een randvoorwaarde voor het behalen van de doelstellingen voor de KRW is dat de vereisten hiervoor in de legger zijn opgenomen. De onderhoudsplichtigen zullen het onderhoud van de wateren moeten uitvoeren volgens de uitgangspunten die voortvloeien uit de KRW.

Ook de Flora- en Faunawet, de Natuurbeschermingswet hebben gevolgen voor het onderhoud. Ook hierbij gaat het om de wijze van onderhoud van natuurvriendelijke oevers. Voor het onderhoud dat het hoogheemraadschap uitvoert geldt dat het waterlopenbeheerplan hiervoor het kader is. Voor het onderhoud dat derden uitvoeren geven de legger en de keur hieraan invulling. In het waterbeheerplan 4 (WBP4) is als doel omschreven het watersysteem zodanig te onderhouden dat de waterhuishoudkundige functie wordt gewaarborgd en de ecologische toestand van het watersysteem wordt verbeterd.

3 Legger Wateren hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier

De legger is opgebouwd uit een beschrijvend deel inclusief toelichting (hetgeen u nu leest) en een Geografisch Informatie Systeem (GIS) waarin de kaart en de gegevens zijn opgeslagen van de beschermingszones, oppervlaktewaterlichamen, bergingsgebieden, bijbehorende ondersteunende kunstwerken en de bijzondere constructies die daarvan deel uitmaken.

De ligging (geografie) en administratieve gegevens die zijn vastgelegd, zijn langs verschillende wegen verzameld. Voor het beheren van de gegevens wordt gebruik gemaakt van een GIS, dat de gegevens van ruim 175.000 stukken oppervlaktewaterlichamen (segmenten), 10.000 kunstwerken in primaire wateren en 30.000 kunstwerken in secundaire en tertiaire wateren bevat. Per segment worden 16 gegevens vastgelegd; dus in totaal meer dan *2,5 miljoen* gegevens. Van de primaire kunstwerken worden gemiddeld 14 gegevens vastgelegd dit zijn meer dan *150.000* gegevens. Van de secundaire kunstwerken wordt alleen de ligging vastgelegd. In deze enorme hoeveelheid gegevens zullen fouten zitten. Het hoogheemraadschap wil deze omissies graag verbeteren en wil alle betrokkenen daarom uitnodigen om onjuistheden te melden onder vermelding van de code van de wateren en/of kunstwerken. Op deze manier kan de legger in een lopend proces steeds verder worden verbeterd.

Het GIS kunt u raadplegen via internet op www.hhnk.nl onder, "Legger Wateren". Door met de muis op een object te klikken, wordt de informatie opgevraagd. Elk object wordt geïdentificeerd met een code, zodat het mogelijk is om precies aan te duiden over welk oppervlaktewaterlichaam, kunstwerk of bergingsgebieden men spreekt. Er verschijnt een tabel met de informatie over het betreffende object. De getoonde gegevens zijn een kopie van het GIS; gemaakt op 1 april 2015.

In de onderstaande paragrafen treft u een uitleg en definities met betrekking tot de informatie die in de legger is vastgelegd.

3.1 Zonerings (ligging)

In de legger zijn de zones vastgelegd waarop de keur van toepassing is; het gaat bij wateren om het waterstaatswerk, de beschermingszone en het profiel van vrije ruimte. Voor de ligging van het waterstaatswerk wordt de feitelijke situatie opgenomen. De waterstaatswerken worden in de legger opgenomen zoals is voorgeschreven in de Basisregistratie Grootschalige Topografie (BGT). Dit is een wettelijke taak; het hoogheemraadschap is aangewezen als bronhouder van de waterstaatswerken die in de legger zijn opgenomen. Op 1 januari 2016 dient de registratie compleet te zijn.

Hieronder volgt een beschrijving van en/of toelichting op de begrippen waterstaatswerken, beschermingszones en profiel van vrije ruimte. Een waterstaatswerk is een oppervlaktewaterlichaam, bergingsgebied of een ondersteunend kunstwerk en bijbehorende onderhoudstroken.

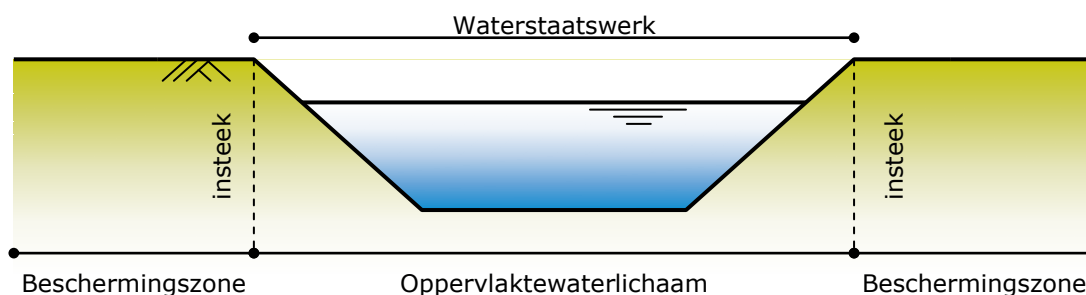
3.1.1 Oppervlaktewaterlichaam

Een oppervlaktewaterlichaam is een samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, alsmede de bijbehorende bodem, oevers en flora en fauna. Kort gezegd loopt het oppervlaktewaterlichaam van insteek tot insteek. Met de insteek wordt bedoeld, de plek waar

de schuine oever (het talud) overgaat in het horizontaal gelegen maaiveld. Hiermee zijn natuurvriendelijke oevers onderdeel van het oppervlaktewaterlichaam.

In de legger is de ligging van oppervlaktewaterlichamen weergegeven met een lijn op het hart van het waterdeel (vlak). In de legger wordt voor oppervlaktewaterlichamen ook wel de term 'wateren' gebruikt.

figuur 1: Zonerings oppervlaktewaterlichamen

Natuurvriendelijke oever

Dit zijn oevers die zijn aangelegd om specifiek de natuurfunctie ervan te versterken. De oevers zijn een geleidelijkere overgang tussen land en water en kunnen variëren in omvang, van een plasberm van 1 meter breed tot een zeer brede oever met poeltjes en inhammen. In de legger is de ligging van de natuurvriendelijke oevers weergegeven als een lijn op het hart van het ondersteunend waterdeel (oever).

3.1.2 Kunstwerk

Kunstwerken zijn civieltechnische constructies zoals stuwen, gemalen, bruggen, duikers en dergelijke. De ligging is weergegeven met een symbool op het middelpunt van het kunstwerk. Het is mogelijk dat het symbool niet het gehele kunstwerk beslaat.

3.1.3 Bergingsgebied

Een bergingsgebied is ook een waterstaatswerk; het is een gebied dat dient ter verruiming van de bergingscapaciteit van één of meer watersystemen, maar wat geen oppervlaktewaterlichaam of onderdeel daarvan is. Door ruimte beschikbaar te stellen voor tijdelijke opvang van water, wordt wateroverlast elders voorkomen. Deze gebieden die buiten het oppervlaktewaterlichaam liggen en incidenteel tijdelijk onder water mogen stromen worden ook in de legger aangewezen. Dit is een uitwerking van de bergingsgebieden zoals bedoeld in de Waterwet. Een bergingsgebied wordt tevens in een bestemmingsplan bestemd voor waterstaatkundige doeleinden.

Tot dit type waterstaatswerk behoren de oppervlakte die onderdeel uitmaakt van de berging en de daarvoor eventueel benodigde werken, zoals bv. kades. Geen onderdeel van het bergingsgebied is de bergingscapaciteit (inhoud) van oppervlaktewaterlichamen, bijvoorbeeld door het verbreden van oppervlaktewaterlichamen of de aanleg van flauwe oevers en natuurvriendelijke oevers.

Waterbergingen kunnen bestaan uit bergingsgebieden en oppervlaktewaterlichamen door elkaar verstrengd. In de legger zullen deze over elkaar worden weergegeven om het bergingsgebied als één geheel vlak weer te kunnen geven. Om juridische overlap te voorkomen, heeft het oppervlaktewaterlichaam prioriteit boven het bergingsgebied.

3.1.4 Beschermingszone

De in de keur in bijlage 1 'Overgangsregeling begrenzing waterstaatswerken, beschermingszones en profiel van vrije ruimte' genoemde onderhoudszone is in deze legger geen onderdeel van het waterstaatswerk en is nu onderdeel van de beschermingszone. De maaiboot-te-water-laait-plaatsen worden ook opgenomen als onderdeel van de beschermingszone. Totdat de registratie BGT is voltooid, worden de beschermingszones niet gespecificeerd in de leggerkaart (GIS) vastgelegd per oppervlaktewaterlichaam, maar in tabel 1 in algemene zin beschreven c.q. gedefinieerd en gekoppeld aan de breedte van insteek tot insteek van het oppervlaktewaterlichaam.

tabel 1: Breedte van de beschermingszone

Breedte van insteek tot insteek	Breedte onderhouds-/beschermingszone
kleiner dan 2 meter	1 meter
tussen de 2 en de 5 meter	2 meter
groter dan 5 meter	3 meter

3.1.5 Profiel van vrije ruimte

Het profiel van vrije ruimte is de ruimte die nodig is voor toekomstige verbeteringen aan het waterstaatswerk. Door het opnemen van de ligging van het profiel van vrije ruimte biedt de keur bescherming tegen ongewenste (ruimtelijke) ontwikkelingen. Het is een toekomstreservering aan weerszijden van en boven en onder een waterstaatswerk of een toekomstig waterstaatswerk. Tot op heden maakt het hoogheemraadschap nog geen gebruik van de mogelijkheid van het aangegeven van een profiel van vrije ruimte.

3.2 Categorisering

Wateren die 'van overwegend belang' zijn, zoals bedoeld in de (provinciale) Waterverordening worden gecategoriseerd als 'primair'. In de toelichting van de Waterverordening is hierover de volgende tekst opgenomen.

In de praktijk is de legger met name van belang voor zogenaamde primaire watergangen. Dit zijn watergangen die een belangrijke functie hebben voor de aan- en afvoer van water en voor waterberging. De zogenaamde secundaire en tertiaire watergangen zijn vaak veel minder belangrijk voor de werking van het watersysteem. Daarom zijn deze watergangen vrijgesteld van de verplichting om de vorm, afmeting en constructie op de legger op te nemen. Wel geldt voor alle waterstaatwerken en dus ook voor alle watergangen dat de ligging op de legger moet worden opgenomen.

Of een oppervlaktewaterlichaam of kunstwerken in de categorie primair, secundair of tertiair valt, hangt onder andere af van de capaciteit van de af- en aanvoer van water door het oppervlaktewaterlichaam en/of de oppervlakte van het stroomgebied. Hieronder is een toelichting gegeven op de beleidsregels voor de categorie-indeling.

3.2.1 Primair

Primair zijn de wateren die van belang zijn voor de aan- en afvoer van water en waterberging op regionaal en polderniveau. Het zijn wateren met een belangrijke publieke functie (zie ook 2.2). In het Kader voor de legger is vastgelegd dat wateren in het landelijke gebied primair zijn als deze zorgen voor de afwatering van meer dan 50 ha. aaneengesloten gebied. Voor het stedelijke gebied geldt dit vanaf 25 ha. Wateren behoren ook tot het primaire stelsel wanneer zij voor wateraanvoer een gebied bedienen dat groter is dan 100 ha. De categorie primair wordt ook toegekend aan wateren als tussen de 50 en 100 ha. gebied wordt bedient en er een groot belang voor het

hoogheemraadschap aanwezig is. De bovenstaande beleidsregels worden niet heel strikt gehanteerd. Er wordt ook gekeken naar de aanwezigheid van een logisch markeringspunt voor het begin of einde van een primair water en/of specifieke kenmerken van het betreffende water.

3.2.2 Secundair

Een stelsel van wateren die van belang zijn voor de aan- en afvoer van water en waterberging op perceelniveau met diverse belanghebbenden. Wateren dus met een beperkte publieke functie (zie ook □2.2). In het Kader voor de legger (HHNK, 2008) staat dat wateren in het landelijke gebied secundair zijn als deze zorgen voor de afwatering van een aaneengesloten gebied minder dan 50 ha. Voor het stedelijk gebied geldt dit bij minder dan 25 ha. Wateren behoren ook tot het secundaire stelsel wanneer zij voor de wateraanvoer een gebied bedienen dat kleiner is dan 50 ha. De categorie secundair wordt ook toegekend aan wateren als tussen de 50 en 100 ha. gebied wordt bedient en er geen groot belang voor het hoogheemraadschap aanwezig is. Deze beleidsregel wordt niet heel strikt gehanteerd. Er wordt ook gekeken naar de aanwezigheid van een logisch markeringspunt voor het begin of einde van een secundair water en/of specifieke kenmerken van het betreffende wateren. Wateren die niet primair zijn, zijn secundaire wateren tenzij ze in de legger zijn aangemerkt als tertiaire wateren.

3.2.3 Tertiair

Een stelsel van wateren waarvan de belangrijkste functie de berging van water is. Wateren kunnen tertiair zijn als deze niet van groot belang zijn voor de aan-/afvoer van water. Wateren dus met een voornamelijk privaat belang (zie ook □2.2). Tertiaire wateren kunnen die wateren zijn, waarbij alleen onderhoudsplichtigen zelf hinder kunnen ondervinden van onvoldoende onderhoud. Bij de schouw zal de nadruk liggen op het in stand houden van de bergingsfunctie; de wateren mogen niet verlanden. In het Kader voor de legger bestaat de categorie tertiair nog niet. Deze categorie biedt kansen voor het bereiken van de ecologische doelen van de Ecologisch Hoofdstructuur, Kader Richtlijn Water en/of Natura-2000 gebieden. Maar ook voor bijvoorbeeld wateren binnen een peilafwijking is het mogelijk om de categorie tertiair toe te kennen. Deze voorbeelden zijn niet uitputtend. Met maatwerk wordt bepaald waar de categorie tertiair mogelijk is en welke vorm en frequentie van onderhoud wenselijk is. Derden zoals particulieren en natuurbeheerorganisaties kunnen een onderhoudsplan indienen of watervergunningaanvraag indienen, die aansluit bij het Waterlopenbeheerplan. In het onderhoudsplan worden afspraken gemaakt op welke wijze het bergend vermogen, ook met een extensiever onderhoud duurzaam gewaarborgd blijft.

tabel 2: Categorie-indeling

	Categorie	Afvoer landelijk	Afvoer stedelijk	Aanvoer
1	Primair	> 50 ha	> 25 ha	> 50 – 100 ha*
2	Secundair	< 50 ha	< 25 ha	> 50 – 100 ha*
3	Tertiair	< 50 ha	< 25 ha	> 50 – 100 ha*

* Ligt het oppervlak van het te bedienen gebied tussen de 50 en de 100 hectare dan kan in het gebiedsproces worden besloten de wateren in te delen in het secundaire of tertiaire stelsel.

De categorie-indeling kan afwijken van de beschreven uitgangspunten, doordat in eerste instantie de aanwijzing van primaire en secundaire wateren van de rechtsvoorgangers van het hoogheemraadschap is overgenomen. In 2012 zijn de wateren die in de legger waren opgenomen

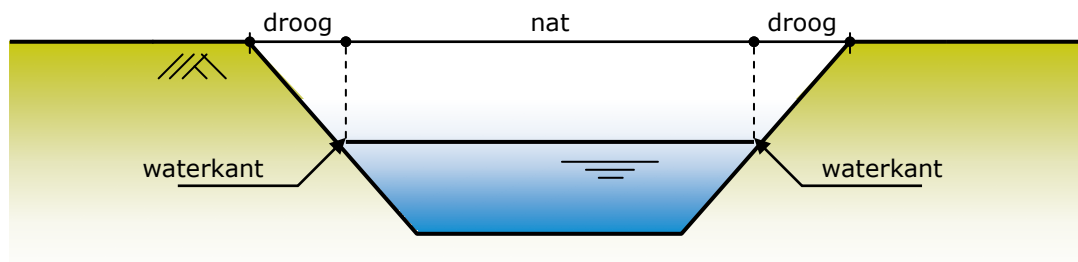

om verlanding te voorkomen of die binnen individuele peilafwijkingen lagen aangewezen als tertiair water. Bij herzieningen (zie hoofdstuk 4) wordt de categorie-indeling steeds verder verbeterd en afgestemd op de feitelijke functie van de wateren. Ook worden de inlaten aangewezen die van belang zijn voor de waterhuishouding in het betreffende gebied.

3.3 Onderhoudsplicht

3.3.1 Oppervlaktewaterlichamen

In de keur is onderscheid gemaakt tussen gewoon en buitengewoon onderhoud. In de Legger Wateren is het gewone onderhoud verder opgedeeld in onderhoud nat, onderhoud droog en baggeren. Indien de aanliggende eigenaar onderhoudsplichtig is voor het baggeren en het natte deel, dan moet de aanliggende eigenaar het onderhoud tot halverwege het oppervlaktewaterlichaam uitvoeren. Er kan een andere verdeling van de onderhoudsverplichtingen zijn vastgelegd in een watervergunning. Dit is met name het geval als vergunning is verleend voor het verbreden van wateren.

buitengewoon onderhoud		Instandhouding van wateren overeenkomstig het in de legger bepaalde omtrent richting, vorm, afmeting en constructie.
Gewoon onderhoud	onderhoud nat	Het schonen en maaien van het natte profiel van het oppervlaktewaterlichaam tot de waterkant, door het verwijderen van begroeiingen en materialen uit de wateren.
	onderhoud droog	Het schonen en maaien van de droge oevers en het in stand houden van de taluds alsmede de daartoe behorende oeververdedigingswerken, voor zover dat nodig is om te voorkomen dat door inzakking of uitspoeling de afvoer, aanvoer of berging van water wordt gehinderd of aangelegde onderhoudsstroken of afasteringen door inzakking worden bedreigd. Voor onderhoud aan het talud, kan het nodig zijn het ingezakte talud uit het water op te trekken. Verwijderen van begroeiing en overhangende takken.
	baggeren	Het verwijderen van baggerafzetting, indien het de aan- en afvoer van water, de waterberging, de waterkwaliteit of de gebruiksfunctie van water hindert of kan hinderen.

figuur 2: onderhoudsverplichtingen oppervlaktewaterlichamen

In de Legger Wateren is beschreven wie onderhoudsplichtig is voor elk van de vier bovengenoemde onderhoudsverplichtingen. De primaire wateren worden over het algemeen onderhouden door het hoogheemraadschap zelf; dit betreft dan het buitengewoon onderhoud, het onderhoud nat en het baggeren. De secundaire en tertiaire wateren worden onderhouden door de aanliggende eigenaren.

Bij alle wateren ligt het gewoon onderhoud droog in principe bij de aanliggende eigenaren. Eigenaren en/of de beperkt gerechtigden van percelen, waarvan het perceel gescheiden is van het water door een strook grond ter breedte van 0,5 meter of minder, gemeten vanaf de insteek van het oppervlaktewaterlichaam, worden ook aangemerkt als aanliggende eigenaar. De aanliggende eigenaren langs spoor- en wegsloten zijn verplicht te gedogen dat de werkzaamheden tot onderhoud van deze sloten vanaf hun gronden worden uitgevoerd.

Voor tertiaire wateren kunnen afwijkende afspraken over het onderhoud worden vastgelegd. Indien andere afspraken zijn gemaakt tussen het hoogheemraadschap en een belanghebbende, zijn deze uitzonderingen niet op de leggerkaarten aangegeven, maar vastgelegd in overeenkomsten.

Op de bovengenoemde algemene regels worden onder andere de volgende uitzonderingen gemaakt, omdat het daar een uitzonderlijke situatie betreft.

- Voor wateren langs waterkeringen is het hoogheemraadschap vaak als 0,5 van de aanliggende eigenaren verantwoordelijk voor het gewoon onderhoud nat. Veelal wordt afgesproken dat het hoogheemraadschap de wateren schoont en dat de andere aanliggende eigenaar het uit de sloot verwijderde materiaal afvoert. Soortgelijke afspraken kunnen ook gemaakt worden wanneer een ander dan het hoogheemraadschap eigenaar van de dijk is. De dijkeigenaar voert ook het buitengewoon onderhoud uit, omdat de stabiliteit van de waterkering in gevaar kan komen. Met name de hoogte van de vaste bodem mag in verband met de stabiliteit van de waterkering niet zonder toestemming van het hoogheemraadschap worden gewijzigd.
- Om veiligheidsredenen en ter voorkoming van onevenredige onderzoekskosten is langs rijkswegen en spoorwegen respectievelijk Rijkswaterstaat en de spoorwegbeheerder onderhoudsplichtig voor gewoon onderhoud nat, het baggeren en het buitengewoon onderhoud. Dit geldt ook voor wateren langs defensierterreinen. Wanneer het hier echter primaire wateren betreft, ligt de onderhoudsplicht bij het hoogheemraadschap.
- Het gewoon onderhoud nat van de wateren langs provinciale en overige wegen ligt bij de aanliggende eigenaren en wegeigenaar. Het baggeren en buitengewoon onderhoud wordt volledig uitgevoerd door de wegeigenaar, omdat de stabiliteit van de weg in gevaar kan komen. Voor wegsloten kunnen gelijksoortige afspraken over de uitvoering van het onderhoud gemaakt worden, als voor de wateren langs waterkeringen.
- De door de provincie aangewezen vaarwegen worden onderhouden door de provincie Noord-Holland; met een enkele uitzondering, die door Rijkswaterstaat, gemeenten of recreatieschap wordt onderhouden.
- Binnen de bebouwde kom worden bepaalde wateren onderhouden door de gemeenten of het hoogheemraadschap.
- Ter voorkoming van onevenredige onderhoudskosten voor aanliggende eigenaren wordt, van wateren in het secundaire stelsel niet gelegen langs waterkeringen, wegen of spoorwegen, die breder zijn dan 6 meter, het gewoon onderhoud nat in het midden van het profiel en het baggeren door het hoogheemraadschap of de gemeente uitgevoerd. Om rechtsongelijkheid met onderhoudsplichtigen van andere secundaire wateren te voorkomen, ligt de onderhoudsverplichting voor de eerste drie meter vanuit de waterkant bij de aanliggende eigenaar (zie ook 2.2)¹. Deze situatie is van toepassing bij de onderhoudscombinaties 11 en 12 in tabel 3.
- Van wateren in het secundaire stelsel langs waterkeringen of wegen, die breder zijn dan 6 meter, wordt het gewoon onderhoud nat in het midden van het profiel uitgevoerd door

¹ Indien wateren met vergunning worden verbreed door bijvoorbeeld compensatie van gedempt wateroppervlak elders, en daardoor breder worden dan zes meter, dan blijft het onderhoud van het gehele natte profiel in principe bij de aanliggende eigenaar.

respectievelijk de eigenaar aan de dijkzijde van de waterloop of de wegeigenaar. Om rechtsongelijkheid met onderhoudsplichtigen van andere secundaire wateren te voorkomen, ligt onderhoudsverplichting voor de eerste 3 meter vanuit de waterkant bij de aanliggende eigenaar (zie ook □2.2). Deze situatie is van toepassing bij de onderhoudscombinaties 3 en 9 in tabel 3.

Bovenstaande lijst is niet uitputtend. In bijzondere situaties kan altijd een uitzondering worden gemaakt.

tabel 3: onderhoudsplicht wateren (combinatie van onderhoudsplichtigen en -verplichtingen)

	buitengewoon onderhoud	baggeren	gewoon onderhoud nat	gewoon onderhoud droog	principe indeling wateren
1	HHNK	HHNK	HHNK	aanliggende eigenaar	primair water en stedelijk water ⁽¹⁾ (na overname)
2	gemeente	gemeente	gemeente	aanliggende eigenaar	stedelijk water ⁽¹⁾ (nog) niet overgenomen
3	dijkeigenaar	dijkeigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	dijksloten ⁽²⁾
4	spoorweg- beheerder	spoorweg- beheerder	spoorweg- beheerder	aanliggende eigenaar	spoorsloten ⁽³⁾
5	vervallen				
6	RWS	RWS	RWS	aanliggende eigenaar	wegsloten ⁽⁴⁾ rijkswegen en rijksvaarwegen
7	defensie	defensie	defensie	aanliggende eigenaar	defensieterrein
8	provincie N-H	provincie N-H	provincie N-H	provincie N-H	provinciale vaarwegen
9	wegeigenaar	wegeigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	wegsloten ⁽⁴⁾
10	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	secundair en tertiair water
11	HHNK	HHNK	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	breed secundair water ⁽⁵⁾
12	gemeente	gemeente	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	breed secundair water ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Stedelijk water:	Wateren in een overnametraject conform beleidsuitgangspunten aanwijsbaar als overnameobject.
⁽²⁾ Dijksloten:	Wateren die door een (brede) berm of talud gescheiden, naast de dijk gelegen is en derhalve behoort tot het waterstaatswerk waterkering.
⁽³⁾ Spoorsloten:	Wateren die door een (brede) berm of talud gescheiden, naast een spoorbaan gelegen is en derhalve behoort tot het profiel van de spoorbaan. Daar de onderhoudsplicht voortvloeit uit de exploitatie van het spoor wordt Railinfratrust bedoeld met spoorwegbeheerder.

(4) Wegsloten:	Wateren die door een (brede) berm of talud gescheiden, naast de weg gelegen is en derhalve behoort tot het profiel van de weg. Wanneer de weg onderdeel is van een dijkprofiel dan wordt de sloot aangemerkt als dijsloot en niet als wegsloot. Wanneer een sloot van de weg wordt gescheiden door een, niet bij de wegeigenaar in eigendom zijnde, strook land of natuurgebied dan wordt dat water niet meer als wegsloot aangemerkt. Indien een wegsloot gelegen is tussen twee wegen, dan geldt de onderhoudsplicht voor het baggeren en buitengewoon onderhoud voor de wegeigenaar van de weg met het grootste belang. Daarbij hanteert het hoogheemraadschap als volgorde: Provinciale weg, weg buiten de bebouwde kom, weg binnen de bebouwde kom, fietspaden, voetpaden.
(5) Breed water:	Breed secundair water waarvan het middengedeelte van het natte profiel volledig wordt onderhouden door het hoogheemraadschap of de gemeente. De onderhoudsplicht van de aanliggende eigenaar geldt tot 3 meter in het water.

Bij toekomstige wijzigingen in het watersysteem worden voor de verschillende soorten wateren alleen de in tabel 3 genoemde combinaties van onderhoudsplichtigen vastgelegd in de Legger Wateren. De indeling van wateren in een onderhoudscombinatie vindt in principe plaats volgens het stroomschema zoals opgenomen in de bijlage 4.

3.3.2 Kunstwerken watersysteem

De onderhoudsplichtigen van (ondersteunende) kunstwerken dienen de kunstwerken die in, op, aan of boven de oppervlaktewaterlichamen zijn aangebracht en die een waterhuishoudkundige of mede een waterhuishoudkundige functie hebben, te onderhouden. Het onderhoud van kunstwerken bestaat uit vier onderdelen, die zijn omschreven in tabel 4.

tabel 4: onderhoudsverplichtingen kunstwerken

Onderhoud constructie	Instandhouding van kunstwerken overeenkomstig het in de legger bepaalde omtrent ligging, afmeting en constructie. Onderhoud constructie betreft tevens de noodzakelijke aanpassingen aan de constructie bij verzakking van de constructie en het verhelpen van schade aan de constructie die het functioneren van het kunstwerk in de waterhuishouding negatief kan beïnvloeden.
Gewoon onderhoud nat	Het schonen en maaien van het natte profiel van het kunstwerk, door het verwijderen van begroeiing en baggerafzetting uit de doorstroomopening van het kunstwerk, indien het de afvoer, aanvoer van water hindert of kan hinderen. Het gewoon nat onderhoud betreft daarbij tevens het 'baggeren' en het 'gewoon onderhoud nat' van 3 m van het water aan weerskanten van het kunstwerk.
gewoon onderhoud droog	Rondom tot 3 meter aan weerskanten van het kunstwerk, het schonen en maaien van de droge oevers en het in stand houden van de taluds alsmede de daartoe behorende oeververdedigingswerken, voor zover dat nodig is om te voorkomen dat door inzakking of uitspoeling de afvoer, aanvoer of berging van water wordt gehinderd of aangelegde onderhoudsstroken of afrasteringen door inzakking worden bedreigd. Verwijderen van begroeiing en overhangende takken.
afval verwijderen	Het verwijderen van grofvuil, afval en drijfvuil.

De onderhoudsplichtigen zijn (nog) niet voor alle kunstwerk aangeduid op de leggerkaart (GIS), maar zijn in algemene zin aangewezen in tabel 5 van dit beschrijvende deel van de legger. Bij toekomstige herzieningen (zie hoofdstuk 4) zullen de onderhoudsplichtigen van de kunstwerken steeds meer worden vastgelegd in de leggerkaart (GIS), in principe overeenkomstig tabel 5. Indien in een watervergunning of overeenkomst afwijkende voorschriften of afspraken zijn vastgelegd over het onderhoud van kunstwerken dan blijven deze bindend ook als in de legger een andere onderhoudsplichtige is aangewezen. De vergunning of overeenkomst gaat dus voor de

legger. Afwijkende afspraken kunnen bijvoorbeeld zijn of worden gemaakt in een overeenkomst over overname van stedelijk water.

Net als voor de wateren wordt bij het onderhoud van de kunstwerken onderscheid gemaakt in het primaire stelsel aan de ene kant en het secundaire en tertiaire stelsel aan de andere kant. Daarnaast is voor het onderhoud van kunstwerken van belang of het kunstwerk al dan niet een peilregelende en/of peilscheidende functie heeft.

In algemene zin wordt het gewoon onderhoud nat van de wateren in het primaire stelsel uitgevoerd door het hoogheemraadschap. Bij de uitvoering daarvan verzorgt het hoogheemraadschap indien mogelijk ook het gewoon onderhoud nat van de aansluitende kunstwerken in het primaire stelsel. Dit onderhoud verricht het hoogheemraadschap vrijblijvend om de maatschappelijke kosten zo laag mogelijk te houden. Dit ontslaat de eigenaar/vergunninghouder van het kunstwerk echter niet van zijn verantwoordelijkheid ten aanzien van het onderhoud.

In het secundaire en tertiaire stelsel gebeurt het gewoon onderhoud nat van de kunstwerken door de aanliggende eigenaren. Eigenaren en/of de beperkt **gerechtigden** van een perceel (landbouwperceel of huiskavel) worden aangemerkt als aanliggende eigenaar als het kunstwerk toegang biedt tot het perceel, het kunstwerk bedoeld is ter verbetering van het grondgebruik of de plaatselijke waterkwaliteit.

Het onderhoud van de constructie van peilregelende en peilscheidende kunstwerken met een algemeen belang is voor het hoogheemraadschap. Het onderhoud van de constructie van andere kunstwerken ligt bij de aanliggende eigenaar.

Op deze algemene regels worden onder andere de volgende uitzonderingen gemaakt, omdat het daar een uitzonderlijke situatie betreft.

- Op de plaats waar een weg een water kruist, ligt vaak een kunstwerk. De onderhoudsverplichting voor het 'onderhoud constructie' ligt bij de wegeigenaar.
- Vaarwegbeheer staat los van het waterbeheer. Bij kunstwerken die ten dienste staan van een vaarwegfunctie die is aangewezen door de provincie ligt de onderhoudsverplichting voor het kunstwerk volledig bij de vaarwegbeheerder. In de praktijk kan de uitvoering van het onderhoud gedelegeerd zijn aan andere partijen.

De bovenstaande lijst is niet uitputtend. In bijzondere situaties kan in een watervergunningen altijd een uitzonderingen zijn gemaakt.

tabel 5 : onderhoudsplicht kunstwerken

	onderhoud constructie	onderhoud gewoon nat	onderhoud gewoon droog	afval^(*)	principe indeling kunstwerken
1	HHNK	HHNK	aanliggende eigenaar	HHNK	peilregelende werken ⁽¹⁾ die dienen voor het peilbeheer in de polder
2	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	peilregelende werken ⁽²⁾ die zijn voor het peilbeheer rond de percelen van enkele eigenaren
3	HHNK	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	peilscheidingen ⁽³⁾
4	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar ⁽⁴⁾	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	toegangsdammen met duiker, en toegangsbruggen in primaire wateren
5	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	toegangsdammen met duiker en toegangsbruggen in secundaire en tertiaire wateren
6	wegeigenaar	wegeigenaar ⁽⁴⁾	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	dammen met duiker en bruggen in/onder wegen in primaire wateren
7	vergunninghouder of eigenaar	vergunninghouder of eigenaar ⁽⁴⁾	vergunninghouder of eigenaar	vergunninghouder of eigenaar	duikers door percelen van derden in primaire wateren
8	wegeigenaar	wegeigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	dammen met duiker en bruggen in/onder wegen in secundaire en tertiaire wateren
9	vaarweg- beheerder	vaarweg- beheerder	vaarweg- beheerder	vaarweg- beheerder	schutsluizen
10	vergunning- houder	n.v.t.	vergunning- houder	vergunning- houder	overige kunstwerken ⁽⁵⁾
^(*) afval ruimen: ⁽¹⁾ peilregelende werken polder: ⁽²⁾ peilscheidende werken particulier: ⁽³⁾ peilscheidende werken: ⁽⁴⁾ Kunstwerken in primaire wateren: ⁽⁵⁾ overige kunstwerken:					
			Binnen stedelijk gebied gemeente. Gemalen, spuisluizen, stuwen, inlaatconstructies, aquaducten, onderleiders. Gemalen t.b.v. peilafwijking (onderbemalingspomp), stuwen en terugloopvoor- zieningen, inlaatconstructies, aquaducten, onderleiders. Vaste dammen; ook wel spekdam, kistdam, pendam of keerschut genoemd. HHNK onderhoudt in het primaire systeem de oppervlaktewaterlichamen. Bij het regulier onderhoud daarvan verzorgt HHNK indien mogelijk en aansluitend ook het natte onderhoud van de kunstwerken in de primaire wateren zoals bij duikers en bruggen. Dit onderhoud door HHNK ontslaat de eigenaar of vergunninghouder van een kunstwerk niet van zijn verantwoordelijkheid voor het onderhoud. Vispassages, sluizen buiten de aangewezen vaarwegen, kunstwerken behorende bij particuliere peilafwijkingen.		

3.3.3 Natuurvriendelijke oevers en bergingsgebieden

Voor natuurvriendelijke oevers en bergingsgebieden zijn de afspraken over het onderhoud van het aangelegde vastgelegd in een watervergunning, projectplan of overeenkomst. Deze afspraken zijn maatwerkafspraken die verschillen per project. Hierdoor kunnen voor de natuurvriendelijke oevers afwijkende afspraken gelden ten opzichte van de wateren waarlangs zij liggen.

In de legger worden de onderhoudsafspraken en het registratienummer van het document waarin de onderhoudsafspraken zijn vastgelegd is, overgenomen. De onderhoudsplicht bestaat uit het in stand houden van de aangelegde oever of het bergingsgebied. Gekozen wordt voor ☐ van de onderhoudsplichtigen uit onderstaande tabel.

tabel 6: onderhoudsplicht natuurvriendelijke oevers en bergingsgebieden

in stand houden natuurvriendelijke oever of bergingsgebied	
HHNK	
gemeente	
eigenaar (aanliggende) grond	

3.4 Vorm, afmeting en constructie

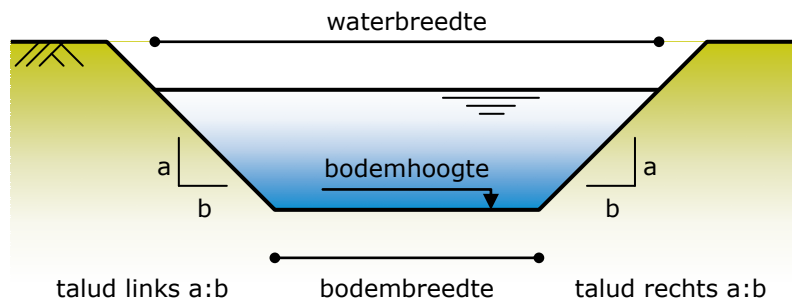
Hieronder geven we een toelichting op de in de legger vastgelegde gegevens. In eerste instantie zijn de gegevens van de rechtsvoorgangers van het hoogheemraadschap overgenomen. Bij herzieningen (zie hoofdstuk 4) worden de afmetingen opnieuw bepaald. Nog niet van alle wateren en primaire kunstwerken zijn afmetingen bekend en vastgelegd. Voor deze wateren geldt dat het werkelijk aanwezig profiel gehandhaafd moet worden, tot het moment dat er afmetingen zijn vastgelegd. Alle afmetingen worden vastgelegd ten opzichte van NAP en in meters. Wanneer bij droge beddingen gebruik wordt gemaakt van het vastleggen van de diepte ten opzichte van maaiveld (verschil tussen insteekhoogte en bodemhoogte), wordt dit expliciet vermeld.

De afmetingen van wateren c.q. het profiel in de legger zijn minimale afmetingen. Dat wil zeggen dat het leggerprofiel het minimum in stand te houden profiel is voor de toegekende functie van het water. Dit heeft onder meer tot gevolg dat, zodra de werkelijke afmetingen van het wateren groter zijn dan de norm of de taludhelling flauwer, het werkelijke profiel niet per se moet worden teruggebracht naar het leggerprofiel. Als wateren in de praktijk grotere afmetingen hebben, bijvoorbeeld doordat afkalving van de oever heeft plaatsgevonden, heeft de onderhoudsplichtige voor het gewoon onderhoud droog alleen de verplichting de oever te herstellen als dat nodig is om te voorkomen dat door inzakking of uitspoeling de afvoer, aanvoer of berging van water wordt gehinderd.

3.4.1 Oppervlaktewaterlichamen

Watervoerende wateren

Het leggerprofiel van een watervoerend oppervlaktewaterlichaam (zie figuur 3) is vastgelegd aan de hand van de volgende gegevens, waarbij het gaat om het garanderen van een voldoende doorstroomoppervlak ten behoeve van wateraanvoer of waterafvoer en voldoende wateroppervlak voor het bergend vermogen.

waterbreedte	De waterbreedte die nodig is voor de berging van water. Dit wordt op twee manieren vastgelegd, een gemiddelde breedte per oppervlaktewaterlichaam en een kaart met wateroppervlak. Oppervlaktewaterlichamen variëren namelijk soms sterk van breedte.
bodemhoogte	De benodigde bodemhoogte ten opzichte van NAP.
talud	Het hellende vlak tussen waterbodem en maaiveld, uitgedrukt in een hoogte (a) ten opzichte van de aanlegbreedte (b). De ligging van het linker of rechter talud wordt bepaald door het dwarsprofiel van het oppervlaktewaterlichaam stroomafwaarts te bekijken.
bodembreedte	De breedte van de waterbodem.
bodemhoogte brede kijk ²	Eventueel tweede (lagere) bodemhoogte ten behoeve van waterkwaliteit, ecologische belangen of vaar-/recreatieve belangen.
talud brede kijk ²	Tweede talud behorende bij profiel brede kijk.
bodembreedte brede kijk ²	Tweede bodembreedte behorende bij profiel brede kijk.

figuur 3: Profielgegevens watervoerende wateren

Dijksloten

Indien aan wateren de onderhoudscombinatie voor dijksloten is toegekend, zoals aangegeven in tabel 3, dan dient bij baggerwerkzaamheden absoluut te worden voorkomen dat de vaste bodem wordt geroerd, om te voorkomen dat de geotechnische stabiliteit van de waterkering gevaar loopt.

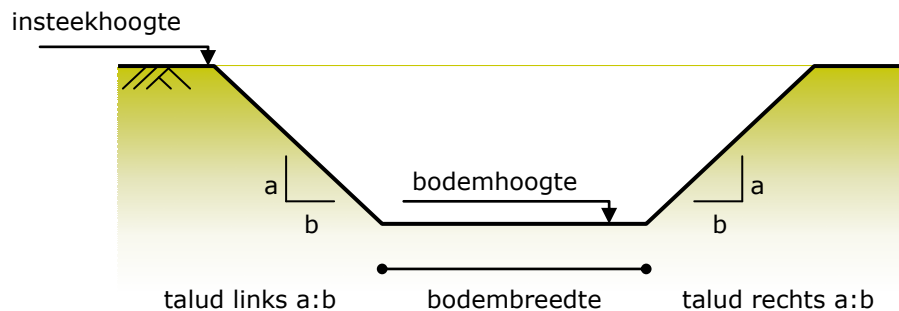
Droge beddingen

De droge beddingen zijn anders vastgelegd dan watervoerende wateren, omdat vaak actuele en nauwkeurige gegevens van de bodemhoogte niet voor handen zijn. De nauwkeurigheid van de maaiveldhoogte in het AHN³ verbetert steeds verder, maar is vooralsnog niet altijd voldoende om te vergelijken met de diepte ten opzichte van maaiveld om daarmee de bodemhoogte te berekenen.

Het theoretische profiel van droge beddingen (zie figuur 4) is vastgelegd aan de hand van de volgende gegevens, waarbij het gaat om het garanderen van een doorstroomoppervlak voor waterafvoer of bergend vermogen.

² In voorkomende gevallen kan een groter profiel in de legger opgenomen worden, door het vastleggen van een tweede profiel 'brede kijk' genaamd. Een groter profiel kan onder meer aan de orde zijn vanuit waterkwaliteitsoverwegingen, ecologische belangen of vaarbelangen/recreatieve belangen. Voordat het hoogheemraadschap een grotere waterdiepte, bodembreedte of flauwer talud opneemt in de legger wateren, dienen afspraken gemaakt te zijn over het onderhoud van die grotere afmetingen. Daarbij is dan tevens bepaald hoe wordt omgegaan met achterstallig onderhoud.

³ Actueel Hoogtebestand Nederland

insteekhoogte	De benodigde hoogte ten opzichte van de bodem van de sloot of ten opzichte van NAP.
talud	Het hellende vlak tussen waterbodem en maaiveld, uitgedrukt in een hoogte (a) ten opzichte van de aanlegbreedte (b). De ligging van het linker of rechter talud wordt bepaald door het dwarsprofiel van het oppervlaktewaterlichaam stroomafwaarts te bekijken.
bodembreedte	De breedte van de waterbodem.
bodemhoogte	Indien bekend de benodigde bodemhoogte ten opzichte van NAP.

figuur 4: Profielgegevens droge beddingen

3.4.2 Kunstwerken

Voor wateren, die niet overwegend van belang zijn voor aan- en afvoer van water en waterberging, geldt conform de provinciale verordening een vrijstelling voor het vaststellen van de vorm, afmeting en constructie. Dit betekent dat voor de kunstwerken in het secundaire en tertiaire stelsel alleen de ligging in de legger wordt weergegeven.

Van de in het primaire watersysteem aanwezige kunstwerken is in de gegevensstandaard HHNK bepaald welke administratieve gegevens omtrent vorm, afmeting en constructie worden vastgelegd.

3.4.3 Natuurvriendelijke oevers en bergingsgebieden

Van natuurvriendelijke oevers wordt het bergend vermogen vastgelegd door de waterbreedte van het oppervlaktewaterlichaam vast te stellen. Daarnaast wordt verwezen naar de watervergunning of het projectplan voor de vorm, afmeting en constructie.

Van de bergingsgebieden worden de oppervlakte en de bergingscapaciteit, die het bergingsgebied minimaal moet hebben bij een bepaald waterpeil ten opzichte van NAP, vastgesteld.

3.4.4 Profiel van vrije ruimte

Wanneer het leggerprofiel als gevolg van wijzigingen in de norm groter wordt dan het werkelijke dwarsprofiel, is het niet altijd fair om de gewenste vorm en afmetingen vast te stellen, omdat dan ruimte wordt geclaimd voor toekomstig gewenste hydraulische verbeteringen en toekomstig gewenste ecologische herinrichtingen. Dit kan in het profiel van vrije ruimte worden vastgelegd.

3.5 Leggerstatus

3.5.1 Oppervlaktewaterlichamen

Bij het vaststellen van de Legger Wateren krijgen alle oppervlaktewaterlichamen de leggerstatus 'vastgesteld'. Wanneer bij herzieningen wijzigingen worden aangebracht in de leggergegevens, wordt de leggerstatus 'gewijzigd'. Op deze manier is een selectie te maken uit de ontwerp-legger van alle oppervlaktewaterlichamen die gewijzigd zijn ten opzichte van de vorige vaststellingsronde.

3.5.2 Kunstwerken

Bij het vaststellen van de Legger Wateren krijgen alle kunstwerken in het primaire stelsel de leggerstatus 'vastgesteld'. Wanneer door herzieningen wijzigingen worden aangebracht in de leggergegevens, wordt de leggerstatus 'gewijzigd'. Op deze manier is een selectie te maken uit de ontwerp-legger van alle kunstwerken in het primaire stelsel die gewijzigd zijn ten opzichte van de vorige vaststellingsronde. Voor de kunstwerken in het secundaire en tertiaire stelsel heeft de provincie vrijstelling verleend voor een gedeelte van de leggerplicht. Om deze reden wordt de leggerstatus van de kunstwerken in de secundaire en tertiaire wateren de leggerstatus 'niet van toepassing'.

3.5.3 Natuurvriendelijke oevers en bergingsgebieden

Bij het vaststellen van de Legger Wateren krijgen alle natuurvriendelijke oevers en bergingsgebieden de leggerstatus 'vastgesteld'. Wanneer door herzieningen wijzigingen worden aangebracht in de leggergegevens, wordt de leggerstatus 'gewijzigd'. Op deze manier is een selectie te maken uit de ontwerp legger van alle natuurvriendelijke oevers en bergingsgebieden die gewijzigd zijn ten opzichte van de vorige vaststellingsronde.

3.6 Beheer

De Legger Wateren is een belangrijk instrument voor de beheertaken van het hoogheemraadschap. In de onderstaande paragrafen wordt beschreven hoe met onderhoudsverplichtingen wordt omgegaan in de schouw, bij het maaibeheer en bij het baggeren.

3.6.1 Schouw

Tijdens de schouw controleert het hoogheemraadschap de staat van onderhoud van de wateren. De schouw op de wateren vindt plaats tijdens de knelpuntenschouw in de zomermaanden en de najaarsschouw in oktober. Maar ook tussentijds kunnen situaties worden geconstateerd die acuut onderhoud noodzakelijk maken. Het hoogheemraadschap wijst dan tussentijds de onderhoudsplichtige op zijn of haar onderhoudstaak. Voor bepaalde gebieden is het mogelijk om als onderhoudsplichtige met het hoogheemraadschap afwijkende onderhoudsafspraken te maken. Met deze gebieden wordt vervolgens in de schouw ook anders omgegaan. Tijdens de baggerschouw wordt in een cyclus periodiek, meestal eens in de zeven jaar, de diepte van wateren gecontroleerd. Het hoogheemraadschap hanteert verschillende schouwmomenten zoals opgenomen in het schouwschema in bijlage 3. Dit schema is op grond van de keur vastgesteld door het dagelijks bestuur.

Naast de legger houdt het hoogheemraadschap ook een beheerregister bij. Hierin staan de werkelijke afmetingen van de wateren. Door deze waarden te vergelijken met de theoretische minimale waarden uit de legger, kan men bepalen of er een resultaatverplichting voor het

onderhoud is of dat er ruimte is voor extensief onderhoud. Met andere woorden, indien er overbreedte is, is extensief onderhoud mogelijk.

Bij de schouw wordt onderscheid gemaakt welke wateren wel en welke wateren niet gecontroleerd worden. Bovendien is er verschil in de wijze waarop aan de onderhoudsplicht moet worden voldaan. Binnen het beheersgebied van het hoogheemraadschap ligt 20.000 kilometer water. De wateren zijn op basis van functie en belang verdeeld in primaire, secundaire en tertiaire wateren. Voor een meer gedetailleerde omschrijving van deze categorie-indeling wordt verwezen naar paragraaf 3.2. De wijze waarop deze drie categorieën wateren worden gecontroleerd op onderhoud en afmetingen verschilt.

De primaire wateren onderhoudt het hoogheemraadschap grotendeels zelf. Deze worden niet gecontroleerd tijdens de vastgestelde schouwmomenten. De staat van onderhoud daarvan wordt gedurende het gehele jaar in de gaten gehouden door de beheerders van het hoogheemraadschap. Het gaat hierbij om circa 4.000 kilometer. Het hoogheemraadschap heeft voor deze wateren een onderhoudsplanning.

Circa 4.000 kilometer wateren is zijn ingedeeld in de categorie tertiair'. Deze wateren zijn niet van grote invloed op de aan- en afvoer van water binnen het watersysteem, maar hebben voornamelijk een waterbergende functie. Bijvoorbeeld wateren in particuliere onderbemalingsgebieden of wateren in aaneengesloten natuurgebieden zijn ingedeeld in de categorie ' tertiair'. Deze wateren worden wel gecontroleerd tijdens de beschreven schouwmomenten, tenzij de wateren liggen in een particuliere onderbemaling of met betrekking tot deze wateren specifieke onderhouds- en beheerafspraken zijn gemaakt tussen de onderhoudsplichtige en het hoogheemraadschap, gericht op het waarborgen van de bergende functie. In een beheerovereenkomst kunnen toegesneden afspraken worden vastgelegd over de wijze van onderhoud, de frequentie daarvan en ook de wijze van controle en evaluatie. In de praktijk zijn de afspraken vooral gericht op de instandhouding van het waterbergend vermogen van deze wateren . Wateren waarvoor een beheerovereenkomst geldt, worden niet gecontroleerd tijdens de vastgestelde schouwmomenten maar gedurende het gehele jaar in de gaten gehouden door beheerders van het hoogheemraadschap. Waar nodig wijst het hoogheemraadschap de onderhoudsplichtige op zijn of haar onderhoudstaak.

De focus van de schouw ligt op de grootste groep : 12.000 kilometer secundaire wateren. De onderhoudsplicht van deze wateren ligt meestal bij derden, terwijl meerdere belanghebbenden afhankelijk zijn van het goed functioneren van die wateren. Binnen de groep secundaire wateren zijn er echter ook wateren die het hoogheemraadschap onderhoudt. Denk hierbij aan dijksloten, wegsloten en van gemeenten in onderhoud overgenomen stedelijk water. Deze waterlopen worden niet gecontroleerd tijdens de vastgestelde schouwmomenten. De staat van onderhoud daarvan wordt gedurende het gehele jaar in de gaten gehouden door de beheerders van het hoogheemraadschap. Voorafgaand aan de jaarlijkse schouwmomenten wordt bepaald waar de nadruk wordt gelegd in de controle op het onderhoud van het secundaire stelsel dat in onderhoud is bij derden. Dat betekent dat gebieden intensief of minder intensief of zelf niet gecontroleerd worden tijdens de schouwperiode. Per jaar kunnen daarbij andere accenten worden gelegd op basis van de ervaring van voorgaande jaren en constatering in het veld.

3.6.2 Maaibeheer watersysteem

De mate van begroeiing van het natte profiel van wateren bepaalt in belangrijke mate de stromingsweerstand in de wateren. Daarbij geldt dat een hoog percentage plantengroei in het natte profiel negatief is voor de functie in de wateraanvoer en waterafvoer. Aan de andere kant

levert de plantengroei binnen het natte profiel een belangrijke positieve bijdrage aan de ecologische kwaliteit. Bij het maaibeheer is het zaak om de juiste balans te vinden tussen de beschreven doelstellingen; door niet onnodig begroeiing uit de wateren te verwijderen en waar mogelijk juist begroeiing te laten staan.

Wateren waarbij het werkelijke dwarsprofiel groter is dan het normatieve profiel hebben een zogenoemde 'overbreedte'. De overbreedte is niet van belang voor de aan- en afvoer van water, maar wel voor de waterberging. In deze zone is een meer extensieve vorm van onderhoud mogelijk. Dat wil zeggen dat het voorkomen van verlanding het doel is. Deze zone hoeft niet helemaal schoon/vrij te zijn van planten. Dit drukt de onderhoudskosten en komt de waterkwaliteit ten goede.

De Legger Wateren geeft inzicht in de locaties waar sprake is van overbreedte, doordat zowel de werkelijke waterbreedte als de theoretisch benodigde waterbreedte voor wateraanvoer en waterafvoer is vastgelegd.

3.6.3 Baggeren

Het baggeren is erop gericht om de functie van de wateren in stand te houden. De gegevens die in de legger zijn vastgelegd over bodemhoogte, bodembreedte en talud bepalen daarbij samen het theoretisch profiel. Het theoretisch profiel in combinatie met het waterpeil (waterdiepte) bepaalt het doorstroomoppervlak. Dat is het oppervlak in het dwarsprofiel waar het water doorheen stroomt. Voor de aan- en afvoerfunctie is het doorstroomoppervlak het meest bepalend. Met het baggeren wordt het benodigde doorstroomoppervlak gehandhaafd.

Hierbij geldt als criterium dat een voldoende groot doorstroomoppervlak wordt gehandhaafd zodat de waterloop zijn aanvoerfunctie en/of afvoerfunctie kan blijven vervullen. Dat betekent dat bij een afvoer van een maatgevend debiet (zie ook bijlage 1), behorend bij het afwaterend oppervlak dat tot afvoer moet komen via die betreffende waterloop, geen ongewenste opstuwing en verhang ontstaat (zie ook □4.5.3), waarmee de normen voor bescherming tegen wateroverlast worden overschreden.

Het baggeren gebeurt periodiek in een cyclus waarbij de wateren om de zoveel jaar worden gebaggerd, gericht op het handhaven c.q. herstellen van het doorstroomoppervlak.

Bij zowel het maaibeheer als bij het baggeren worden naast de criteria voor wateraanvoer en waterafvoer ook eventuele afspraken die het hoogheemraadschap heeft gemaakt over een ruimer profiel meegenomen in de onderhoudscyclus. Dat betekent dat vanwege bijvoorbeeld een vaarbelang of bij visoverwinteringsplaatsen in bepaalde wateren periodiek dieper gebaggerd kan worden dan strikt noodzakelijk voor de doorvoer van het water. Ook dergelijke afspraken over een ruimer profiel van wateren kunnen in de legger worden vastgelegd (zie ook □3.4.1).

Waterkwaliteit en maaibeheer en baggeren

Om de nadelige invloed van de waterbodem te beperken, hanteert het hoogheemraadschap de vuistregel om voor alle watergangen voor respectievelijk diepte en breedte een verhouding van 1:10 aan te houden. Bij sloten kleiner dan 5 meter wordt, waar mogelijk, gestreefd naar een minimum diepte van 50 cm.

In de praktijk blijkt een diepte van 50 cm vaak niet haalbaar door de grondslag (slappe veenlagen of fijn loopzand) of een dunne deklaag bij een kwelsituatie met risico's van opbarsten of zoute kwel.

In de Legger Wateren kunnen, gericht op de specifieke situatie in een gebied, afwijkende waterdieptes worden vastgelegd. Ook bij nieuwe wateren (zie □4.5.4) kan rekening gehouden worden met de grondslag door in de legger een passende maatvoering (breedte - diepteverhouding) vast te leggen, zoals aangegeven in de tabel van bijlage 1.

4 Herzieningen

Al honderden jaren wordt het watersysteem continu aangepast aan veranderende omstandigheden. De vaststelling van de Legger Wateren brengt in die situatie geen verandering. Continue zal het hoogheemraadschap doorgaan met het beoordelen van verzoeken van derden tot aanpassing van het watersysteem en het verlenen van watervergunningen daarvoor. Het hoogheemraadschap zelf voert ook verbeteringen uit die aanpassing van waterstaatswerken tot gevolg hebben. Daarnaast wordt gebiedsgewijs een periodieke toetsing uitgevoerd en neemt het hoogheemraadschap onderhoudstaken van gemeenten over bij trajecten voor overname van stedelijk water.

Verder kan geconstateerd worden dat er fouten zitten in de ruim 2,5 miljoen gegevens van de Legger Wateren. Tijdens de bestuurlijke vaststellingsronde van 2012 is vanuit het algemeen bestuur (CHI) aangedrongen op coullance op dit gebied. De legger is niet in beton gegoten en er moet ruimte zijn om fouten te herstellen. Daarom is besloten tot een jaarlijkse herzieningsronde waarbij alle noodzakelijke mutaties worden verwerkt.

4.1 Watervergunningen en projectplannen

In de legger worden de theoretische (gewenste) afmetingen en de onderhoudsplichtigen op een bepaalde datum vastgelegd. Dit betekent dat de legger een statisch document is. We leven echter in een dynamische omgeving. Wijzigingen aan het watersysteem, zoals dempingen, het graven van nieuwe wateren en het aanleggen van ondersteunende kunstwerken vinden dagelijks plaats.

Wanneer derden aan of nabij een water werkzaamheden verrichten die in strijd zijn met de keur (of de legger), dan dient daar een watervergunning voor te worden aangevraagd. Wanneer door het hoogheemraadschap wijzigingen worden aangebracht in het watersysteem die in tegenspraak met de legger zijn, dan wordt daar een projectplan voor vastgesteld.

In de jaarlijkse vaststellingsronde worden in ☐ keer alle wijzigingen uit de watervergunningen en projectplannen in de legger verwerkt. Daarmee blijft de legger actueel.

4.2 Watergebiedsplannen

Het hoogheemraadschap heeft de plicht om peilbesluiten elke tien jaar te herzien. Bij de herziening daarvan wordt het watersysteem tegen het licht gehouden om te zien of het voldoet aan de op dat moment geldende normen en uitgangspunten. Het aansluitend herzien van de legger van alle wateren binnen het beheersgebied in ☐ keer is te omvangrijk. Een gelijke verdeling van de werklast over de jaren is gewenst. Vanaf 2013 wordt de herziening van de legger gelijktijdig met de peilbesluiten gebiedsgewijs uitgevoerd. Dit verloopt programmatisch volgens een tienjarige cyclus.

Het landelijke beleid benadrukt de zogenoemde watersysteembenadering. Het geeft aan dat met integraal waterbeheer een goede afstemming op relevante beleidsterreinen wordt bereikt. Deze samenhang wordt in een watergebiedsplan bijeengebracht. Het watergebiedsplan omvat een beschrijving van alle afwegingen en uitkomsten van onderzoeken die leiden tot een peilkeuze en peilbeheer en/of inrichting en onderhoud van het watersysteem. Het watergebiedsplan dient als onderbouwing voor het peilbesluit en de legger.

De watergebiedsplannen worden altijd vastgesteld door het college van hoofdingelanden (CHI). Het is namelijk niet mogelijk de bevoegdheid tot het vaststellen van peilbesluiten te delegeren. Door de herziening van de legger te koppelen aan het watergebiedsplan, blijft het CHI ook beslissen over gebiedsgewijze herziening van de legger.

4.3 Overname stedelijk water

Het hoogheemraadschap wil het reguliere onderhoud aan wateren in alle stedelijke gebieden uitvoeren en is in de afgelopen jaren gestart met het overnemen van deze verantwoordelijkheid van een aantal gemeenten. Met de resterende gemeenten zijn afspraken gemaakt over het traject en moment van overname van het onderhoud van de wateren in bestaande stedelijke gebieden. Na inventarisatie van de wateren en onderhoudstoestand daarvan, worden de gemaakte afspraken bestuurlijk vastgesteld in een overeenkomst tussen de gemeente en het hoogheemraadschap. De gemaakte afspraken worden vervolgens in de eerstvolgende leggerwijziging meegenomen.

Ten aanzien van nieuw stedelijk gebied worden afspraken gemaakt over het onderhoud van het watersysteem, in de overleggen in het kader van 'de watertoets'. In de watervergunning wordt verwezen naar de gemaakte afspraken. Het open water wordt pas in onderhoud overgenomen na een goedkeuring van de watervergunning bij de opleveringsschouw.

4.4 Opmerkingen vanuit het schouwproces

Ook ten aanzien van het schouwproces is de bestuurlijke wens geuit om coulant om te gaan met tijdens de schouw geconstateerde fouten in de legger. Fouten die tijdens het schouwproces naar voren komen, worden gebundeld en na elke schouwperiode hersteld in de jaarlijkse herzieningsronde van de legger.

4.5 Bepaling leggerafmetingen bij ontwerp, herberekening en toetsing

Voor het bepalen van de theoretisch benodigde leggerafmetingen, worden hieronder enkele uitgangspunten vastgelegd. De uitgangspunten hebben betrekking op:

- de maatgevende afvoerbehoefte;
- de maatgevende aanvoerbehoefte;
- ontwerpnormen;
- mogelijke profielen.

4.5.1 Maatgevende afvoerbehoefte

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) zijn normen vastgelegd voor bescherming tegen wateroverlast, gedifferentieerd naar grondgebruik. Hoogwaardig grondgebruik waarbij wateroverlast veel economische schade tot gevolg kan hebben, heeft een hoger beschermingsniveau tegen wateroverlast dan minder hoogwaardig grondgebruik. Het vastgestelde beschermingsniveau tegen wateroverlast wordt bereikt door een combinatie van waterbergingscapaciteit en bemalingcapaciteit.

De watersystemen ons het beheergebied zijn in het verleden ontworpen vanuit de principes van het Cultuurtechnisch Vademecum (CV). Daarbij werd een maatgevende afvoer aangehouden die

varieerde van 11 tot 14,4 mm/dag. In het CV is dit omschreven als 'de drainageflux die eens per jaar wordt bereikt of overschreden'. In de ruilverkavelingen zijn gebieden ingericht op afvoernormen die soms lager waren. Aan de andere kant werd voor grote stedelijke gebieden soms een hogere afvoernorm gehanteerd (tot 28,8 mm/dag of zelfs hoger). Vanaf 2013 hanteert het hoogheemraadschap als uitgangspunt:

- dat tenminste de in de praktijk gegroeide situatie qua afvoernorm wordt gebruikt voor de toetsing en doorrekening van watersystemen;
- dat daar waar systemen nieuw worden ontworpen, wordt uitgegaan van tenminste 14,4 mm/dag als maatgevende afvoerbehoefte. Aandachtspunt daarbij vormt nog wel de afvoer die mogelijk moet zijn uit gebieden waar veel economische schade kan optreden. In bepaalde omstandigheden kan gemotiveerd een hogere afvoernorm worden gehanteerd.

4.5.2 Maatgevende aanvoerbehoefte

Ook voor de aanvoer werden door de rechtsvoorgangers normen gehanteerd die sterk varieerden. De aanvoerbehoefte van een gebied hangt sterk af van het type grondgebruik. Onverhard gebied heeft door verdamping meer aanvoerbehoefte dan verhard gebied. Er is uiteraard ook nog onderscheid te maken in type onverhard gebied (grondsoort, drooglegging, irrigatiewijze, groeiseizoen van de gewassen).

Vanaf 2013 wordt bij de bepaling van de aanvoerbehoefte gedifferentieerd naar grondgebruik. Daarbij worden de typen grondgebruik onderscheiden die ook in de toetsing van de watersystemen wordt aangehouden volgens het NBW. Uitgangspunt voor de bepaling van de wateraanvoerbehoefte van gebieden is onderstaande tabel 8.

Het hoogheemraadschap bepaalt aan de hand van de Landgebruikkaart Nederland 5 (LGN5) het grondgebruik, dat als uitgangspunt dient voor het voorzieningenniveau. Veranderingen in grondgebruik kunnen daarmee niet zonder meer leiden tot een extra watervraag die ook gefaciliteerd moet worden. Bij de toetsing van watersystemen in de afvoersituatie wordt de LGN5 ook gebruikt als uitgangspunt. Dit is vastgelegd in het WBP4.

Bij het bepalen van de aanvoerbehoefte zal ook een eerder bepaalde aanvoernorm in ogenschouw worden genomen. Als die sterk afwijkt van de aanvoerbehoefte die met bovenstaande methode wordt bepaald, dan wordt in het gebiedsproces bepaald waarvan moet worden uitgegaan. Daarbij kan ook een locale aanvoerbehoefte voor doorspoeling worden betrokken.

tabel 8: Gedifferentieerde aanvoerbehoefte naar grondgebruik gericht op peilbeheer

Grondgebruik	Aanvoerbehoefte mm/dag
Stedelijk gebied en industrieterrein	2
Hoogwaardige landbouw	7
Akkerbouw	5
Grasland	3
Natuur	2
Water	7

De feitelijke wateraanvoer is altijd onderworpen aan de beschikbaarheid van voldoende schoon zoet water. In de Deltavisie van het hoogheemraadschap (2012) is beschreven dat de beschikbaarheid van zoetwater zeker in de toekomst niet altijd vanzelfsprekend is.

4.5.3 Normen voor toetsing en ontwerp

Bij de toetsing en het ontwerp van wateren en kunstwerken worden diverse eisen gesteld aan verhang, opstuwing en stroomsnelheden die mogen optreden. Deze eisen zijn bepalend voor de afmetingen van de wateren en kunstwerken. De eisen kunnen per gebied variëren. Zo is een stroomsnelheid van 0,3 m/s in het ene gebied te hoog, terwijl een dergelijke stroomsnelheid in het andere gebied met een andere grondsoort geen probleem oplevert.

Ander voorbeeld is een norm voor verhang. Ook die is gebiedsafhankelijk. Als de drooglegging slechts 0,2 meter is zoals in veenweidegebieden, dan is elke centimeter verhang belangrijk. Als die zelfde norm dan op een kleigebied wordt gelegd met een drooglegging van ruim een meter, dan wordt daarmee een overdreven veilige marge aangehouden. In gebieden waar een groot verschil tussen het zomer- en winterpeil wordt gehanteerd, kan een grotere opstuwing worden toegestaan zodat de benodigde ruimte voor water meer overeenkomt met de huidige situatie. Maatwerk is dus gewenst.

In onderstaande tekst wordt toch een aantal uitgangspunten gegeven met waar mogelijk een bandbreedte, als vertrekpunt voor de bepaling van benodigde afmetingen van wateren en kunstwerken. Deze uitgangspunten dienen niet als strikte norm maar als richtinggevende principes te worden toegepast.

- De profielgemiddelde ontwerpstroomsnelheid bij maatgevende afvoer is afhankelijk van de grondsoort en de grootte en diepte van het water. Daarbij wordt voor het onderdeel grondsoort onderstaande tabel 9 gehanteerd:

tabel 9: Stroomsnelheden bij verschillende grondsoorten

Grondsoort	Maximum toelaatbare gemiddelde stroomsnelheid (m/s)
Samenhangende zware grond (klei)	0,60-0,80
Zavel, samenhangende zandgrond	0,30-0,60
Grof zand	0,20-0,50
Fijn zand en veen	0,15-0,30

Bij grotere wateren mag de gemiddelde stroomsnelheid hoger zijn dan bij kleine, omdat bij grote wateren de stroomsnelheid binnen het profiel meer kan en mag verschillen.

- Als uitstroomsnelheid bij kunstwerken als duikers en bruggen kan een ontwerpstroomsnelheid aangehouden worden die 50% hoger ligt dan de stroomsnelheid in het water.
- Bij maatgevende afvoer mag het waterspiegelverhang (inclusief de opstuwing door kunstwerken) niet meer bedragen dan 4 cm/km.
- Bij maatgevende afvoer mag de opstuwing bij nieuwe kunstwerken niet meer bedragen dan 1 cm per kunstwerk.
- Bij maatgevende afvoer mag de opstuwing bij bestaande kunstwerken niet meer bedragen dan 2 cm per kunstwerk.
- Per peilgebied mag bij maatgevende afvoer het waterspiegelverhang niet meer bedragen dan 15 cm.

4.5.4 Mogelijke profielen

Bij de gebiedsgewijze herziening van de legger zal hoofdzakelijk gekeken moeten worden op welke wijze het bestaande watersysteem wordt ingedeeld in de juiste categorie (primair, secundair of tertiair). Daarnaast worden opnieuw theoretisch benodigde afmetingen voor de wateren bepaald.

Daarbij wordt zoveel mogelijk uitgegaan van standaard afmetingen zoals weergegeven in de tabel die is opgenomen in de bijlage 1. Ook bij vergunningverlening en bij projectplannen worden voor de aan te leggen wateren direct de leggerafmetingen bepaald. Ook daarbij wordt zoveel mogelijk uitgegaan van de standaard afmetingen zoals opgenomen in bijlage 1. Het afvoerend oppervlak dat via een water moet afwateren is in de meeste situaties bepalend voor de categorie-indeling en koppeling aan een standaardprofiel. In bijlage 1 is bij elk profiel een keuzemogelijkheid aangegeven tussen een drietal profielen met een verschillende bijbehorende breedte- en diepteverhoudingen. Zo kan, gericht op de specifieke situatie in een gebied, onderscheid gemaakt worden in de waterdiepte die wordt vastgelegd. Daarbij is de grondslag (aanwezigheid van slappe veenlagen of fijn loopzand), de dikte van een eventuele deklaag en de kwelsituatie (risico's van opbarsten of zoute kwel) bepalend voor de keuze voor een diepere of juist bredere waterloop. Voor de Wieringermeer gelden voor het secundaire en tertiaire stelsel de IJsselmeerpoldernormen waarbij de diepte van het water wordt berekend ten opzichte van het maaiveld, zoals opgenomen in de tweede tabel in bijlage 1.

De volgende leggergegevens worden aan een water gekoppeld:

1. categorie indeling;
2. theoretisch benodigde bodemhoogte;
3. theoretisch benodigde bodembreedte;
4. theoretisch benodigde taludhelling.

De onderdelen 2, 3 en 4 bepalen samen de omvang van een trapeziumvorm die in het oppervlaktewaterlichaam moet passen. Daarbij gaat het om het doorstroomoppervlak ten behoeve van wateraanvoer of waterafvoer.

Daarnaast wordt in de legger de werkelijk aanwezige of gerealiseerde waterbreedte opgenomen (gemiddelde van de waterloop) om het waterbergend vermogen vast te leggen.

Tevens wordt in voorkomende gevallen een groter profiel in de legger opgenomen, door het vastleggen van een tweede bodemdiepte, tweede taludhelling en tweede bodembreedte 'brede kijk'. Een grotere waterdiepte (met bijhorende breedte) kan onder meer nodig zijn vanuit waterkwaliteitsoverwegingen, ecologische belangen of vaarbelangen/recreatieve belangen.

Het hellend gebied, zoals weergegeven in bijlage 2, is vrij afwaterend en het benodigde profiel is afhankelijk van de helling van de bodem van het oppervlaktewaterlichaam. De helling van de bodem volgt vaak de helling van het maaiveld en de wateren zijn soms alleen bij neerslag watervoerend. In deze gebieden, bestaande uit de duinen en duinrand en de stuwwallen op Texel en Wieringen, is het noodzakelijk afwijkende normen te hanteren. De wateren moeten voldoende afvoercapaciteit hebben. Maar de wateren mogen niet te diep worden aangelegd, omdat dit de grondwaterstand (negatief) kan beïnvloeden.

Bijlage 1: Standaard leggerafmetingen

Watervoerende wateren

Voor watervoerende wateren worden de onderstaande standaard profielen gebruikt als uitgangspunt voor het toekennen van leggerprofielen in watergebiedsplannen, projectplannen en watervergunningen.

Klasse	Bodem breedte [m]	Waterdiepte [m]	Water breedte [m]	Afwaterend [ha]	Debiet [m ³ /s]	Categorie	Opmerking
A1	0,40	0,40	2,00	10	0,017	secundair/tertiair	
A2	1,30	0,30	2,50				
A3	3,20	0,20	4,00				
B1	0,50	0,50	2,50	25	0,042	secundair/tertiair	
B2	2,10	0,35	3,50				
B3	5,00	0,25	6,00				
C1	0,60	0,60	3,00	40	0,067	prim/sec/tert	landelijk gebied: secundair stelsel of tertiair stelsel
C2	2,20	0,45	4,00				
C3	5,80	0,30	7,00				
D1	1,10	0,60	3,50	50	0,083	prim/sec/tert	stedelijk gebied: primair stelsel
D2	2,70	0,45	4,50				
D3	5,60	0,35	7,00				
E1	1,20	0,70	4,00	75	0,125	primair	
E2	2,80	0,55	5,00				
E3	5,90	0,40	7,50				
G1	1,70	0,70	4,50	90	0,150	primair	
G2	3,30	0,55	5,50				
G3	5,70	0,45	7,50				
H1	1,80	0,80	5,00	125	0,208	primair	
H2	3,40	0,65	6,00				
H3	7,00	0,50	9,00				
K1	1,90	0,90	5,50	165	0,275	primair	
K2	4,20	0,70	7,00				
K3	9,00	0,50	11,00				
L1	2,00	1,00	6,00	200	0,333	primair	
L2	5,00	0,75	8,00				
L3	9,80	0,55	12,00				
M1	2,10	1,10	6,50	250	0,417	primair	
M2	6,00	0,75	9,00				
M3	9,60	0,60	12,00				
N1	2,20	1,20	7,00	300	0,500	primair	
N2	6,80	0,80	10,00				
N3	10,40	0,65	13,00				
O1	2,80	1,30	8,00	425	0,708	primair	
O2	7,40	0,90	11,00				
O3	12,70	0,70	15,50				
P1	3,40	1,40	9,00	550	0,917	primair	
P2	9,20	0,95	13,00				
P3	15,00	0,75	18,00				
Q1	4,40	1,40	10,00	700	1,167	primair	
Q2	10,00	1,00	14,00				
Q3	15,80	0,80	19,00				
Z	afwijkend	afwijkend	afwijkend			primair	

Waar mogelijk wordt een minimum waterdiepte aangehouden van 50 centimeter. Bij gebiedsplannen, projectplannen en watervergunningen wordt om die reden, waar mogelijk, het profiel met de grootste diepte toegekend als leggerprofiel.

Droge beddingen Wieringermeer - secundair/tertiair stelsel (primair is watervoerend)

Voor de Wieringermeer gelden afwijkende uitgangspunten in het secundaire en tertiaire stelsel. De onderstaande tabel wordt gebruikt voor de toekenning van leggerprofielen. In het stedelijk gebied en het primaire stelsel wordt uitgegaan van de profielen voor watervoerende wateren.

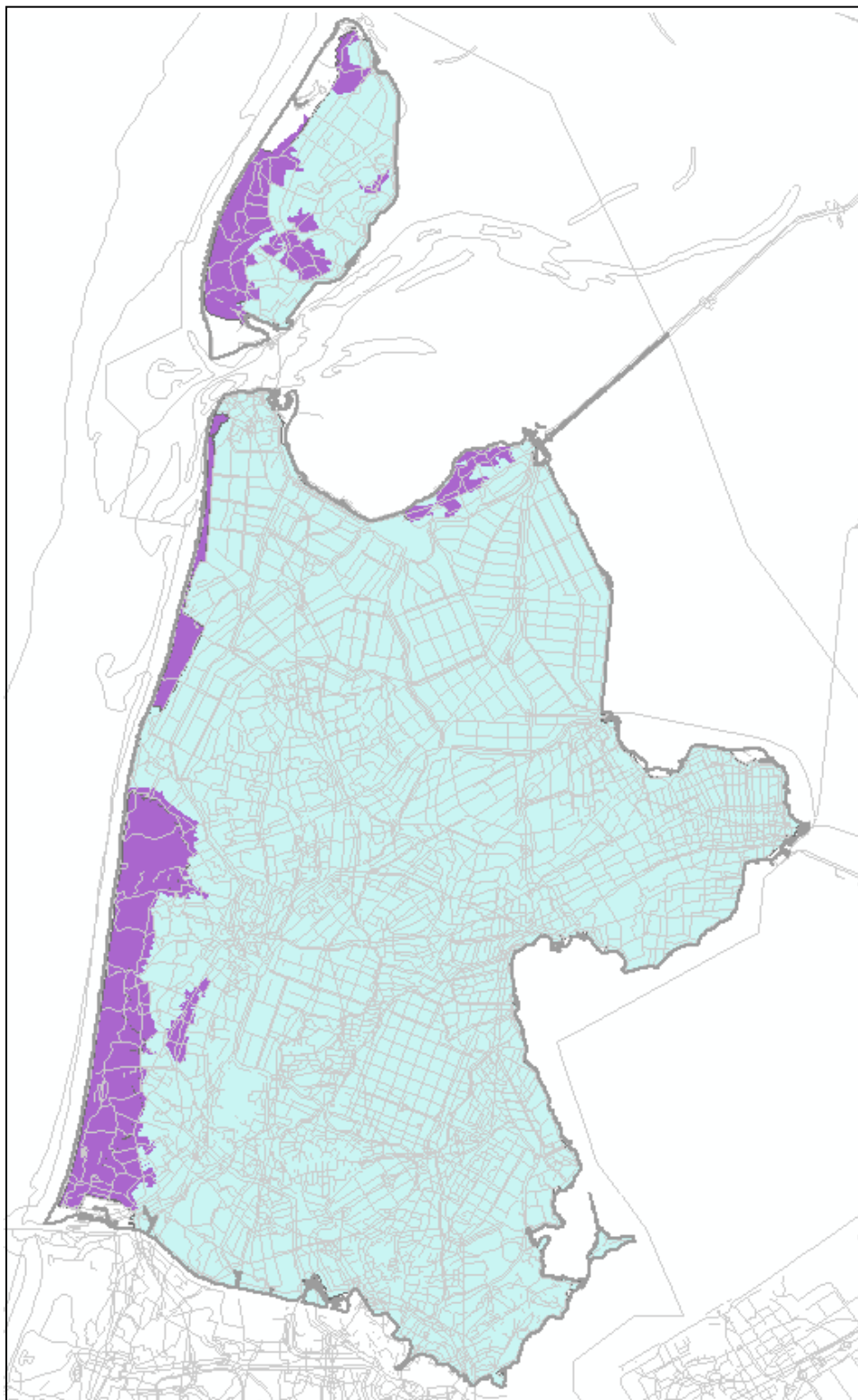
Klasse	Bodembreedte [m]	Diepte [m]	Bovenbreedte [m]	Afwaterend [ha]	Debiet [m ³ /s]	Categorie	
a	0,50	0,90	3,20	10	0,017	secundair/tertiair	
b	0,80	0,90	3,50	15	0,025	secundair/tertiair	
c	1,00	1,40	5,20	50	0,083	secundair/tertiair	

Droge beddingen in het hellend gebied

Voor de droge beddingen in het hellende gebied zijn geen standaard profielen vast te stellen. In bijlage 2 is het hellend gebied aangegeven. Hier is speciale aandacht nodig bij het toekennen van een leggerprofiel.

Bijlage 2: Hellend gebied – aandachtsgebied bij berekenen profielen

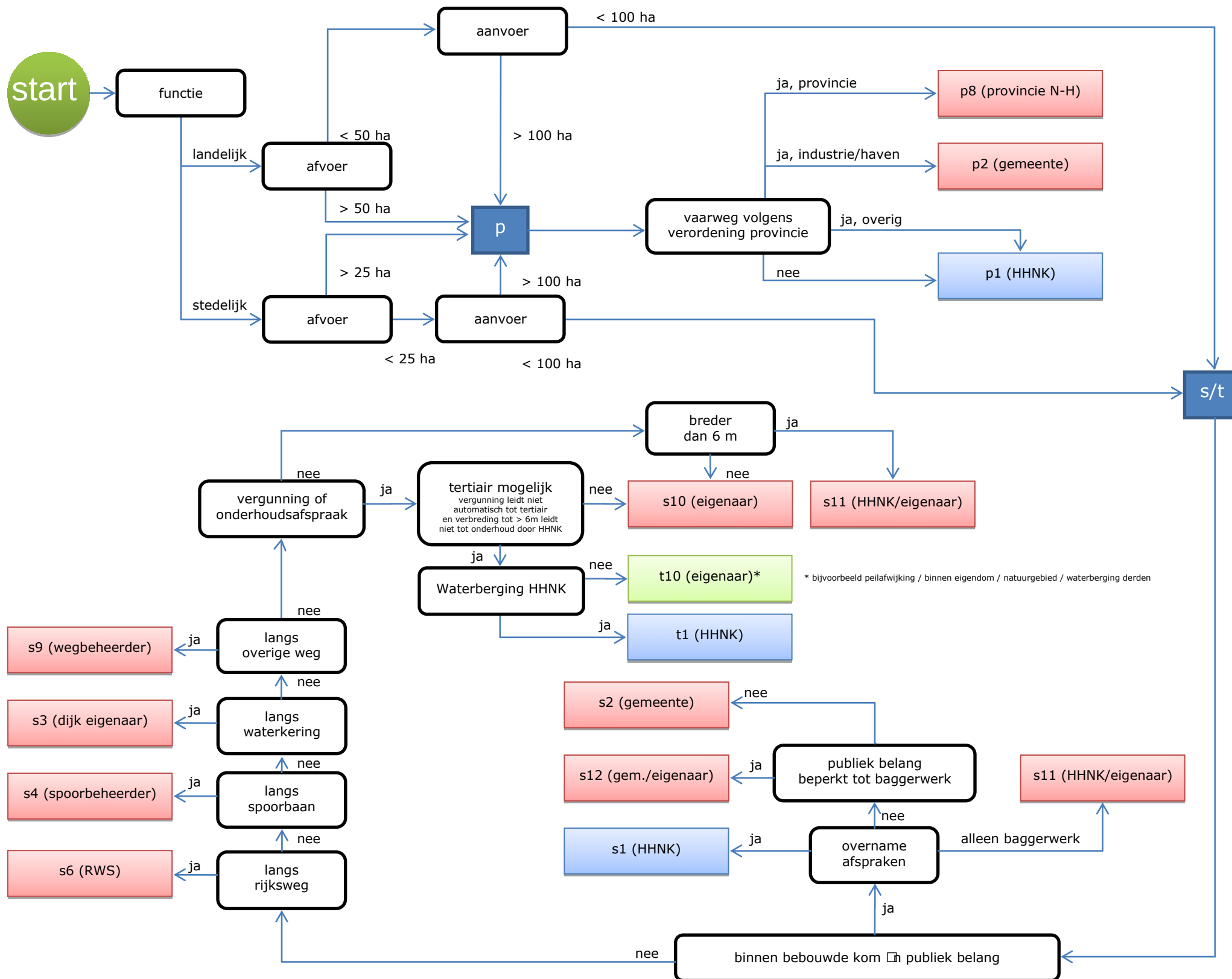

Bijlage 3: Schouwschema

Type schouw	Schouwdatum	Vooraankondiging	Opmerking
Najaarsschouw	3^e maandag van oktober	Betrokkenen worden drie weken voorafgaand aan de schouw op de hoogte gebracht via weekbladen en de digitale publicatiesite.	Schouwverplichting geldt voor het gehele gebied. Schouw vindt jaarlijks plaats.
Knelpuntenschouw	1^e vrijdag van juni, juli, augustus.	Betrokkenen worden drie weken voorafgaand aan de schouw schriftelijk op de hoogte gebracht.	Waterlopen worden geschouwd op aanwijzen van de gebiedsbeheerder. Deze schouw heette vroeger ook wel Zomerschouw of Nazomerschouw
Baggerschouw	1^e maandag van december. <i>IJs en weder dienende.</i>	Betrokkenen worden ☐ jaar voorafgaand aan de werkelijke schouw op de hoogte gebracht.	De baggerschouw volgt de baggerplanning van het hoogheemraadschap. De baggerblokken die zijn afgerond door het HHNK worden het jaar daaropvolgend geschouwd. Stelregel is dat elke waterloop eens per zeven jaar wordt geschouwd op bagger.
Knelpuntenbagger-schouw Veenweidegebied	1^e maandag van december. <i>IJs en weder dienende</i>	Betrokkenen worden in februari voorafgaand aan de schouw schriftelijk op de hoogte gesteld.	Waterlopen worden geschouwd op aanwijzen van de gebiedsbeheerder.

Bijlage 4: Stroomschema indeling wateren in categorie en onderhoudsplicht.

Categorie ☒ h: Primair (p), secundair (s), tertiair (t)

Onderhoudscombinaties:

	buitengewoon onderhoud	baggeren	gewoon onderhoud droog	gewoon onderhoud nat
1	HHNK	HHNK	HHNK	aanliggende eigenaar
2	gemeente	gemeente	Gemeente	aanliggende eigenaar
3	dijkeigenaar	dijkeigenaar	dijkeigenaar	aanliggende eigenaar
4	spoorweg- beheerder	spoorweg- beheerder	spoorweg- beheerder	aanliggende eigenaar
5	vervallen			
6	RWS	RWS	RWS	aanliggende eigenaar
7	defensie	defensie	defensie	aanliggende eigenaar
8	Provincie N-H	Provincie N-H	Provincie N-H	Provincie N-H
9	wegeigenaar	wegeigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar
10	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar
11	HHNK	HHNK	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar
12	gemeente	gemeente	aanliggende eigenaar	aanliggende eigenaar